

نحوه انتقال و انتشار بیماری

- تماس نزدیک
- ترشحات دام‌های آلوده
- مواد دفعی حیوانات آلوده
- بستر آلوده
- میادین دام
- انتشار ریزقطره‌های آلوده در هوا

تاریخچه و اپیدمیولوژی

این بیماری به نام طاعون بز نیز شناخته می‌شود. در ایران و سایر کشورهای خاورمیانه شایع است.

عامل بیماری

عامل بیماری طاعون نشخوارکنندگان کوچک یک ویروس است، متعلق به گروه موربیلی ویروس از خانواده پارامیکسوویریده

حیوانات درگیر

گوسفند، بز، نشخوارکنندگان کوچک وحشی و

اداره دامپزشکی شهرستان

بندر خمیر

بیماری:

طاعون نشخوارکنندگان

کوچک (PPR)

اقدامات لازم برای کنترل و پیشگیری

- کنترل جابه‌جایی دام (قرنطینه)
- واکسیناسیون کانونی (حلقه‌ای)
- جداسازی دام‌های بیمار
- ایمن‌سازی پروفیلاکتیک در جمعیت‌های پرخطر

یافته‌های پس از مرگ

- پاهای عقب دام آغشته به اسهال است
- ریه‌ها پر خون جگری شده‌اند
- دستگاه گوارش دارای پرخونی و خونریزی
- خطوط گورخوری در دستگاه گوارش
- گودی چشمها و چشم و بینی پر شده از ترشحات خشک

علائم بیماری

- تب ۴۰ تا ۴۱ درجه سانتی‌گراد
- ترشحات آبکی از چشم و بینی و دهان
- تورم پرخونی و زخم در دهان و اطراف آن
- مشکلات تنفسی
- اسهال
- تلفات قابل توجه در گوسفند و بز

